

Ζυγοβιστινά ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΖΥΓΟΒΙΣΤΙΝΩΝ * Πατησίων 4 10677 * Αρ. Φύλλου 196 * Δεκέμβριος 2025

Πρόσκληση

Καλούνται τα μέλη της Αδελφότητας σε:

ΕΤΗΣΙΑ – ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Που θα γίνει το **Σάββατο 14 Φεβρουαρίου, ώρα 17:30**, στη **Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων** στην Πλατεία Ρηγίλλης με θέματα ημερησίας διάταξης τα εξής:

1. Εκλογή Προέδρου και Γραμματέα της Γενικής Συνέλευσης.
2. Λογοδοσία του απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου για τα πεπραγμένα της τελευταίας περιόδου.
3. Ανάγνωση ισολογισμού έτους 2025 και προϋπολογισμού έτους 2026.
4. Ανάγνωση Έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
5. Έγκριση των πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου του έτους 2025, του ισολογισμού 2025 και του προϋπολογισμού 2026.
6. Διάφορες προτάσεις/ θέματα και σχετικές εγκρίσεις.
7. Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή αρχαιρεσιών.
8. Αρχαιρεσίες

Πριν τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης θα κοπεί η πίτα της Αδελφότητας για το 2026.

Δικαίωμα συμμετοχής στις Αρχαιρεσίες έχουν μόνο τα ταμειακώς τακτοποιημένα μέλη, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το Καταστατικό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο αισθάνεται την ανάγκη να προσκαλέσει τους συμπατριώτες να συμμετάσχουν με την καρδιά τους στην εκδήλωση της ΓΣ και της πίτας. Η μαζική συμμετοχή δίνει δύναμη στην Αδελφότητα που είναι πια ο μοναδικός φορέας που μπορεί να στεγάσει τις αγωνίες, τις ελπίδες και τις προσπάθειές μας για το καλό του χωριού.

Επίσης, επειδή είναι χρονιά αρχαιρεσιών παρακαλούμε τους συμπατριώτες και πιο πολύ τους νεότερους, να πάρουν την απόφαση και να θέσουν τον εαυτό τους στη διάθεση του χωριού συμμετέχοντας στο ψηφοδέλτιο.

Είναι ένας ωραίος σκοπός και κατά κάποιον τρόπο είναι κερδί στη μνήμη πατεράδων και παππούδων που πέρασαν, αγάπησαν και μόχθησαν για αυτό το χωριό.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ Η ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ

Την Κυριακή 5, Οκτωβρίου διεξήχθη Έκτακτη Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας με μοναδικό θέμα την εξέταση των προτάσεων που είχαν υποβληθεί για την ενοικίαση της Κιβωτού. Η διενέργεια Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης ήταν απαραίτητη γιατί οι προτάσεις αφορούσαν ενοικίαση 25 ετών και σύμφωνα με το Καταστατικό της Αδελφότητας, διάθεση ακίνητης περιουσίας του συλλόγου για περίοδο μεγαλύτερη των 10 ετών πρέπει να αποφασίζεται από Γενική Συνέλευση και όχι από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Είχαν υποβληθεί δύο προτάσεις η μία από τον Χαράλαμπο Γιαννακά και την Ξανθή Οικονόμου και η άλλη από τον Θεόδωρο Θεοδωρακόπουλο και την Εύα Τουμπή. Η πρώτη πρόταση (Γιαννακάς – Οικονόμου) προέβλεπε την δημιουργία δύο δωματίων προς ενοικίαση και την διαμόρφωση ενός καφέ. Η δεύτερη πρόταση προέβλεπε αποκλειστικά την δημιουργία τριών δωματίων προς ενοικίαση.

(συνέχεια στη σελίδα 6)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η αγαπητή συμπατριώτισσά μας **Ιωάννα Ράννου**, του Κυριάκου και της Αγγελικής Ιωαν. Οικονόμου, έλαβε **με άριστα τον μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στην Κλινική Ψυχολογία!** Ήταν μάλιστα εκείνη που διάβασε τον όρκο στη σχετική τελετή για την απονομή των τίτλων.

– Ο αγαπητός μας **Γεώργιος Φραγκούλης**, του Μανώλη και της Λήδας, πέτυχε στο Οικονομικό Τμήμα του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

– Η οικογένεια Χαράλαμπου Ανδρικόπουλου συγχαίρει την ανιψιά τους **Δανηλία Μπακάλη**, εγγονή της πατριώτισσας μας Σπυρούλας Μπακάλη το γένος Δημητρίου Στασινού, για την επιτυχία της στη **Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης** και της εύχονται καλό πτυχίο και καλή της σταδιοδρομία!

Η εγγονή μου **Χρυσάνθη Χριστοδουλοπούλου του Γιώργου και της Ιουλίας**, πήρε πτυχίο Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Κλινική Οπτομετρία και Όραση της Σχολής Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής (ΠΑΝΔΑ).

Σου αξίζουν πολλά συγχαρητήρια για όσα πέτυχες!

Καλή σταδιοδρομία σε ό,τι τολμάς!!

Η γιαγιά σου Χρυσάνθη!!

Θεράμ συγχαρητήρια και καλή πρόοδο σε όλα τα παιδιά.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

–Το Χρηματικό ποσόν (1168€) από προσφορές στην Μεταμόρφωση, εις μνήμη του εκλιπόντος Παν. Αγγελόπουλου, κατόπιν επιθυμίας της οικογένειας θα διατεθεί για συντήρηση του τέμπλου του ναού της Μεταμόρφωσης και για εργασίες στον Αη Γιάννη.

–Στις προσφορές προς την Αδελφότητα εις μνήμη Παν. Αγγελόπουλου, που είχαν δημοσιευτεί στο προηγούμενο φύλλο, προστίθεται αυτή του Νίκου Τουμπή (50 ευρώ).

	☎ (+30) 6979924529-210 6121618
Ιωάννα Ράννου	✉ ioannarannou@gmail.com
Κλινική Ψυχολόγος, MSc	📍 Πεντέλης 32 - Τ.Κ.15126 Μαρούσι

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

–Την Τετάρτη 4 Ιουνίου 2025, η αγαπητή συμπατριώτισσα Βίκυ Βούλγαρη, του Αποστόλη και της Στέλλας και ο Βασίλης Τσουρνάρας, απέκτησαν το δεύτερο παιδάκι τους, αγοράκι.

–Την Πέμπτη 21 Αυγούστου 2025 ήρθε στη ζωή το πρώτο παιδάκι, κοριτσάκι, του αγαπητού συμπατριώτη μας Αιμίλιου Πολύδωρα, του Νίκου και της Ρίτσας, και της Χρύσας Σέρβου.

–Την Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου 2025, η αγαπητή συμπατριώτισσα Κωνσταντίνα Τσάκωνα και ο Νίκος Παναγόπουλος απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι, αγοράκι!

–Την Τρίτη 14 Οκτωβρίου 2025 η αγαπητή συμπατριώτισσά μας Φλωρά Στασινού του Λεωνίδα και της Νομικής και ο σύζυγός της Γεράσιμος Μπουλιέρης απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι κοριτσάκι!

Να ζήσουν, να είναι καλότυχα και ευτυχημένα!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Την Κυριακή 7 Σεπτεμβρίου 2025 στον Ι.Ν. Προφήτη Ηλία στο Χαϊδάρι η αγαπητή συμπατριώτισσά μας **Δήμητρα Χαντζή** του Νίκου και της Βασιλικής και ο **Σταύρος Αλεξόπουλος** βάπτισαν το δεύτερο παιδάκι τους, κοριτσάκι, και του έδωσαν το όνομα **Νικολέττα!**

Το Σάββατο 13 Σεπτεμβρίου 2025 στον Ι.Ν. Προφήτη Ηλία, στο Χαϊδάρι, η αγαπητή συμπατριώτισσά μας **Κυριακή Θεοδοροπούλου**, του Παναγιώτη και της Άννας Γεωρ. Σαλή, και ο **Κωνσταντίνος Χρυσοβιτσιώτης** βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν **Ναυσικά!**

Το Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου 2025 Ι.Ν. Αγίας Τριάδας στο Αιγάλεω η αγαπητή συμπατριώτισσά μας **Μαντώ Χαντζή**, του Ηλία και της Αναστασίας, και ο **Λεωνίδας Δουλάκης** βάπτισαν το δεύτερο παιδάκι τους, αγοράκι, και του έδωσαν το όνομα **Βασίλης!**

Την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου 2025 στον Ι.Ν. Αγίας Φωτεινής Μαντινείας, η αγαπητή συμπατριώτισσά μας **Μαρία Βασινιώτη** του Βασίλη και της Ιωάννας και ο **Κώστας Καλογερόπουλος** βάπτισαν το πρώτο τους παιδάκι κοριτσάκι και της έδωσαν το όνομα **Ιωάννα!**

Πολλές ευχές στα νεοφώτιστα!

ΝΕΚΡΟΛΟΥΛΟΥΔΑ

Για τον Γιώργο Καρλή

Είκοσι επτά (27) Οκτώβρη, μες στην Εθνική γιορτή μας,

έφυγε από κοντά μας, ο Γεώργιος Καρλής μας.

Στη γιορτή τ' Άγιο – Δημήτρη, του ηρωικού Σαράντα, μας τον πήρε ο Θεός μας, στην Αγκάλη του για πάντα.

Γόνος ήταν Αρκαδίας, στ' Αγιωργίτικα εγεννήθει, στην Τριπολιτσά εμορφώθει, με της Αρκαδιάς τα ήθη.

Φοίτησεν ως δάσκαλος, εις την Ακαδημία, εμόρφωσε πολλές γενιές, με ήθος, προθυμία.

Τέλειωσε μετεκπαίδευση, για θέματα Παιδείας, δίδαξε σε Δημοτικά, σχολεία της Αρκαδίας.

Πολιτικών Επιστημών, της Πάντειου Σχολής μας, πτυχίο πήρε δεύτερο, ο Γιώργος ο Καρλής μας.

Αγάπη έδωσε πολύ, γνώσεις στους μαθητές του, στον άνθρωπο την προσφορά, στις λύπες, στις χαρές του.

Πρόεδρος των διδασκάλων, του συλλόγου Αρκαδίας, υπηρέτησε με ζήλο, από θέσης και καρδιάς.

Δήμαρχος του Κορυθίου και για τρεις (3) τετραετίες, έκανε μεγάλα έργα, και στις τρεις (3) του τις θητείες.

Σ' όλη την περιοχή του, στο Στενό και στο Νιοχώρι, Αγιωργίτικα, Παρθένι, Βάρσες και Ελαιοχώρι.

Αντιδήμαρχος επίσης, εις της Τρίπολης την πόλη, έκανε μεγάλα έργα και τον εκτιμούσαν όλοι.

Και στην ΑΔΕΔΥ Αρκαδίας, αντιπρόεδρος επίσης, άφησε το άρωμά του, δίνοντας σπουδαίες λύσεις.

Και σύμβουλος διετέλεσε, της ΑΔΕΔΥ Αθήνας, επέλυε προβλήματα τας εποχάς εκείνας.

Επάξια εκπροσώπησε, την ΤΕΤΔ της Αρκαδίας, σε θέματα Δημοτικά, Διοίκησης και Παιδείας.

Το έργο του πολυσχιδές, απ' όλες του τις θέσεις, από Παιδεία, Διοίκηση, με αγαθές προθέσεις.

Εργατικός και πρόθυμος, έδινε πάντα λύσεις, με ήθος και με σύνεση, μ' αγάπη και διακρίσεις.

Με τη Σοφία Στασινού, έκανε οικογένεια, απέκτησε δύο (2) παιδιά, με ήθος και ευγένεια.

Δύο (2) αγόρια απέκτησε, Δημήτρη καρδιολόγο, τον δεύτερον, τον Κώστα του, άξιο οικονομολόγο.

Τρία (3) εγγόνια χάρηκε, Σοφία και Γιωργάκη και τον μικρότερο εγγονό, τον ζωηρό Γιαννάκη.

Και τώρα ήρθε η στιγμή, που φεύγει από κοντά μας, τον πήρε ο καλός Θεός, μεσ' απ' την αγκαλιά μας.

Στον τόπο που γεννήθηκε τον αποχαιρετούμε, και φίλοι και συνάδελφοι το «αντίο» θα του πούμε.

Η σύζυγος και τα παιδιά, τ' αδέρφια και τ' εγγόνια, οι φίλοι και οι συγγενείς, θα τον θυμούνται αιώνια.

Καλό ταξίδι Γιώργο μας, στο άκτιστο το φως μας, να σ' έχει πάντα δεξιά, ο πάνσοφος Θεός μας.

Φίλε και μπατζανάκη μου, παράδισο να έχεις, τη σύζυγο και τα παιδιά κι εγγόνια να προσέχεις.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΝΘΗ

Την Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου 2025 έφυγε από κοντά μας η Δημητσανίτισσα **Παναγούλα Κουστένη**, χήρα Γεωργίου, μητέρα του Κανέλλου συζύγου της αγαπητής συμπατριώτισσάς μας Βούλας Παν. Κροντηρά.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε το Σάββατο 4 Οκτωβρίου στον Ι.Ν. Αγίου Χαραλάμπους Δημητσάνας.

Την Πέμπτη, 30 Οκτωβρίου 2025 έφυγε εντελώς ξαφνικά από κοντά μας (ενώ οδηγούσε) ο **Χρήστος Κολοκυθάς**, 61 ετών από τα Λαγκάδια, σύζυγος της αγαπητής συμπατριώτισσάς μας Ελένης Μπίρη (του Ιωάννη και της Τούλας).

Η εξόδιος ακολουθία έγινε την Τετάρτη 5 Νοεμβρίου στο Κοιμητήριο Σουρμένων (Ελληνικού).

Την Δευτέρα 27 Οκτωβρίου 2025 έφυγε από κοντά μας ο αγαπητός μας **Γεώργιος Καρλής** 76 ετών σύζυγος της συμπατριώτισσάς μας Σοφίας Δημ. Στασινού.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε την Τετάρτη 29 Οκτωβρίου στον Ι.Ν. της Παναγίας στα Αγιωργίτικα Τριπόλεως.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Ολοκληρώθηκαν οι **εργασίες συντήρησης και αναβάθμισης της Κάτω Βρύσης**. Έγινε καθαρισμός από φερτά υλικά, πλύσιμο με υδροβολή, επισκευή σκεπής και κορυτών, τσιμεντάρισμα και τοποθετήθηκε υδροροή για να αποφεύγεται η εκροή του νερού και η δημιουργία πάγου. Τις εργασίες χρηματοδότησε η Αδελφότητα ενώ τα υλικά τα συνεισέφερε ο Δήμος.

- Με τον ίδιο τρόπο, όταν ετοιμαζόταν η εφημερίδα ήταν **σε φάση ολοκλήρωσης η μάντρα στον δρόμο πάνω από τη βρύση Δρακουνά**. Πρόκειται για επέκταση της υπάρχουσας μάντρας κατά 10 περίπου μέτρα.

- Σε άλλα έργα του Δήμου έγινε **επέκταση της τερματικής βάνας καθαρισμού** από την οικία Θεοδώρας Σκαρμέα μέχρι την γεώτρηση (80 περίπου μέτρα) και **αντικαταστάθηκε ο σωλήνας ύδρευσης για 250 περίπου μέτρα** από τον Αη Γιώργη μέχρι το «βύθισμα» του μονοπατιού που οδηγεί προς το κάτω χωριό.

- Συγχαρητήρια και ευχαριστίες στον Σωτήρη Λαζ. Στασινό που προσέφερε την εγκατάσταση κουπαστής σε όλο το κεντρικό καλντερίμι του χωριού αλλά και από την οικία Κροντηρά μέχρι το Καποδιστριακό Σχολείο. Ο Σωτήρης, αθόρυβα, είναι πάντα κοντά στο χωριό και στην Αδελφότητα.

ΖΥΓΟΒΙΣΤΙΝΑ ΝΕΑ

Έκδοση της Αδελφότητας των Ζυγοβιστινών

azygovistinwn@gmail.com

Αρ. Λογ. ΕΤΕ GR900110040000400153419000

Η 116^η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΖΥΓΟΒΙΣΤΙΝΩΝ

Πριν από 116 χρόνια και συγκεκριμένα στις 6 Αυγούστου 1909 κάποιοι ανήσυχοι και πρωτοπόροι Ζυγοβιστινοί ένωσαν την ανάγκη να ενώσουν, κάτω από τη σκέπη της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα όλους εκείνους που διέμεναν στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, ιδρύοντας την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΖΥΓΟΒΙΣΤΙΝΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ».

Πολλοί, ίσως, σήμερα να αναρωτιούνται τι ήταν εκείνο που ώθησε αυτούς τους ένθερμους Ζυγοβιστινούς να ιδρύσουν αυτή την Αδελφότητα, που φέτος συμπληρώνει τα εκατοστά γενέθλια της. Για να κατανοήσουμε τους ιδιαίτερους λόγους, θα πρέπει να κάνουμε ένα ταξίδι στο παρελθόν, τις συνθήκες της τότε Αθήνας, αλλά και την ψυχολογική κατάσταση αυτών των μεταναστών στη δική τους χώρα.

Η Αθήνα βέβαια ήταν τότε ακόμα μικρή πόλη, δεν ήταν σ' αυτή την απελπιστική κατάσταση που βρίσκεται σήμερα. Παρ' όλα αυτά, συγκρινόμενη με όποιο μέρος της Επαρχίας μας, ήταν ένας γίγαντας απειλητικός για την ακεραιότητα του χωρικού που χάνονταν μέσα της. Η απειλή φάνταζε ακόμα φοβερή, όσο φαινόταν καθαρά η τάση της να γιγαντωθεί και να καταλήξει ένα φοβερό τέρας που καταπίνει κάθε ουδετερότητα. Η σύγκρισή της με την ειδυλλιακή ζωή της ελληνικής υπαίθρου ήταν καταλυτική. Στο χωριό του ο άνθρωπος είχε όνομα. Είχε προσωπικότητα. Είχε με τους συνανθρώπους του ψυχική επαφή. Είχε συγγενείς και φίλους και αγαπημένα πρόσωπα. Είχε ήθη και έθιμα. Ένοιωθε τον χρόνο να κυλάει γεμάτος και ουσιαστικός, με τις γιορτές και τα πανηγύρια, τις εποχές, που η καθημέρα της είχε τις δουλειές της.

Όλα αυτά έκαναν τους μετανάστες εκείνους να ιδρύσουν την Αδελφότητα Ζυγοβιστινών «για να μη χαθούμε», όπως λέγανε, να μην απομακρυνθούν από τις κοινές ρίζες τους, για να θυμούνται την πατρίδα τους, τη στουρναρόπετρα, το θυμάρι, τον δυόσμο ... και ιδιαίτερα τους ξωμάχους πατεράδες τους, με τα ροζιασμένα χέρια, που έσκαβαν τους βράχους με το τσαπί, τον κασμά, ακόμα και με τα νύχια, για να αναθρέψουν τις μεγάλες φαμίλιες τους, ενώ στην άκρη του οργού οι μανάδες τους έφερναν στον κόσμο μια καινούργια ζωή ...

Ήταν, όμως, εποχές που οι πάντες σχεδόν εδώ στην Αθήνα δούλευαν ήλιο με ήλιο για ένα κομμάτι ψωμί, για μια θέση ύπνου σε κάποιο υγρό υπόγειο, σε

κάποια αποθήκη βαρέλια κρασιού ... Μέσα σε τέτοιες συνθήκες αναδεικνύονταν το μεγαλείο του Ζυγοβιστινού. Όταν δηλαδή κάποιος ερχόταν από τον τόπο μας, από το χωριό μας δηλαδή, έπρεπε να βοηθηθεί από τον εδώ συμπατριώτη του. Να μοιραστεί μαζί του την μικρή μερίδα του φαγητού του, να προσπαθήσει να του βρει κι' εκείνου κάπου να δουλέψει, να βολευτεί. Κάτι που δεν υφίσταται σήμερα.

Σήμερα επικρατεί ο ιός της αδιαφορίας ... μπορεί να συγκατοικείς στην πολυκατοικία με συμπατριώτες σου και δεν τους γνωρίζεις, ούτε και από την λίστα των κοινοχρήστων ... Μπορεί ακόμα να έχεις τσακωθείς απ' έξω απ' αυτή για μια θέση παρκαρίσματος ... Οφείλουμε, λοιπόν, σεβασμό και ευγνωμοσύνη σ' όλους τους συμπατριώτες μας που έφθασαν εδώ στην Αθήνα και πριν από την ίδρυση της Αδελφότητάς μας, τον Αύγουστο του 1909, και αφιέρωσαν με αγάπη και πατριωτικά ιδεώδη κόπους και δυνάμεις στην ίδρυση της σημερινής μεγάλης Ζυγοβιστινής Κοινωνίας. Σ' όλους αυτούς που καλλιέργησαν μεταξύ των συμπατριωτών μας την αγάπη, την σύμπνοια, την συλλογικότητα, τη νοσταλγία για την ιδιαίτερη πατρίδα μας, την διατήρηση των παραδόσεών μας και της προβολής της ιστορίας μας.

«Όταν για πρώτη φορά, μου είπε κάποτε ένας εκ των ιδρυτών της Αδελφότητάς μας, έφθασα στην Αθήνα, πολύ νέος ακόμα κι αφελής, νόμιζα τον εαυτόν μου σαν απόκοσμο, παράταιρο χωριατόπαιδο, που φορούσε λειψή φουστάνελα και φτηνά γουρνοστάριουχα ... γι' αυτό και δειλά-δειλά έμπαινα σ' εκείνο τον κόσμο, επειδή τον θεωρούσα, έτσι νόμιζα, υπερόπτη, έτοιμο όχι μόνο να με αγνοήσει, αλλά και να με περιγελάσει ... Γρήγορα όμως κατάλαβα το λάθος μου. Ήμουν, αντίθετα, ο επαρχιώτης τον οποίο ο κόσμος αυτός ήθελε να προσεγγίσει... Συνειδητοποίησα τότε ότι εμείς οι Ζυγοβιστινοί έχουμε ανεκτίμητη προίκα. Την προίκα του υπερήφανου κι ωραίου στην τραχύτητα τοπίου του χωριού

μας. Έχουμε την προίκα που μας άφησαν οι πρόγονοί μας. Τους δημιουργούς δηλαδή της ιστορίας, δηλαδή τους πολέμαρχους του '21. Αυτούς που ανάστησαν την Ελλάδα ως πολιτιστική φλόγα και ως πολιτεία ελεύθερη ύστερα».

Τιμούμε σήμερα αυτούς που δημιούργησαν την πολυπληθή Ζυγοβιστινή σημερινή Κοινωνία, που απαρτίζεται από επιφανείς κληρικούς, πανεπιστημιακούς καθηγητές, πετυχημένους επιχειρηματίες και επαγγελματίες, τίμιους και εργατικούς ανθρώπους της καθημερινότητας. Ανθρώπους που οι οικογενειακές παραδόσεις και η θρησκευτικότητα, τους κράτησαν μακριά από προβλήματα, όπως η εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά.

Τιμούμε σήμερα όλους τους Ζυγοβιστινούς, που στο διάβα των 100 χρόνων, υπήρξαν θεματοφύλακες της ελληνικής παραδόσεώς μας, που είναι μεν μεγάλο προνόμιο, αλλά και βαρύ φορτίο. Η ελληνική παράδοση, ως ενιαία γραμμή

πλεύσεως, μορφοποιήθηκε στον τόπο μας. Μ' αυτή μπορούμε να λυτρωθούμε και να λυτρώσουμε... Κι' εμείς οι Ζυγοβιστινοί το έχουμε αποδείξει πως διατηρούμε αναλλοίωτες τις παραδόσεις μας και άσβεστη τη φλόγα της αγάπης και της λατρείας μας για τη γενέθλια γη μας... Μπορεί σήμερα η εμφάνιση, η όψη, η οργάνωση της ζωής μας, να αλλάζει με γοργό ρυθμό. Όμως εμάς δεν μας εξαπατούν τα φαινόμενα. Κατά βάθος -ευτυχώς- είμαστε παρά απλοί επαρχιώτες και χωριάτες. Μας το παροτρύνει, άλλωστε, όσο όμορφα, ο ποιητής Αθάνας:

Αχάλαγοι είμαστε επαρχιώτες / κι οι τρόποι μας το μαρτυρούν .

Χωριάτες ...Μα είναι τα ένστιχτά μας / και τα αίματά μας λαγαρά.

Από βαθειά , πολύ βαθειά μας / πηγάζει η αγάπη κι η χαρά .

Με άδολη ζούμε καλωσύνη / κι έχουμε τον πολιτισμό ,

που φέρνει στην καρδιά γαλήνη / και ξαστεριά στο λογισμό .

Είμαστε τυχεροί, και δεν θα πάψουμε να το λέμε, ότι η γενέθλια γη είναι για τον καθένα μας μια ζωντανή πραγματικότητα που μας ενώνει σφιχτά με τη ζωή μας. Ζήσαμε εκεί και γνωρίσαμε μια κοινωνική ζωή με τεράστιες δυσκολίες, με λίγες χαρές και περισσότερες λύπες, ένεκα των καταστροφών και των συνεχών πολέμων που συνέβηκαν στο διάβα της ζωής μας. Όμως, ήταν μια ζωή με ποικίλες εκδηλώσεις και πλούσια ήθη και έθιμα. Ζήσαμε και γνωρίσαμε μια υποδειγματική ζωή γεμάτη πίστη, λατρεία και αφοσίωση. Μια ζωή αρωματισμένη από την ευωδιά που σκόρπιζαν τα πρόσωπα, οι ιδέες, το ήθος, το μέτρο, οι αντιλήψεις, οι

ζώσες αξίες και παραδόσεις της γενέθλιας γης. **"...Είσαι καημός πατρίδα μου, / δαντελωτό κηπάκι μνήμης , προσκέφαλο της μοναξιάς , / του νόστου η λαχτάρα..."** όπως λέει κι ο ποιητής.

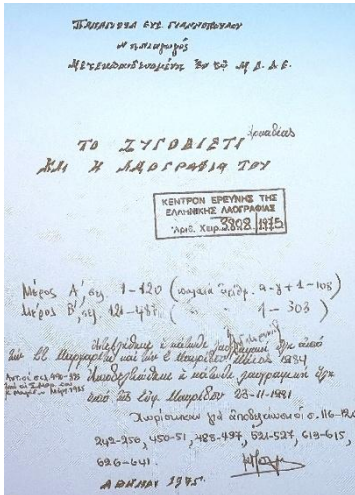
Ναι είναι καημός η πατρίδα μας για μας τους παλιούς. Γιατί είμαστε γαλουχημένοι με το γνήσιο πνεύμα της. Γι' αυτό και σκύβουμε, με δέος και Σεβασμό, με θαυμασμό και λατρεία και φιλούμε τα ιερά χώματά της, τα σπαρμένα με τα κόκαλα των προγόνων μας, τα ποτισμένα με το αίμα τους για την προκοπή της Ελλάδας μας... Ιδανικοί και πονεμένοι όλοι τους, γενναίοι και περήφανοι κράτησαν σταθερά τη δάδα της τραγικής πορείας τους, μέσα στο χρόνο. Και είναι αυτό που μας κάνει κάθε στιγμή να κατεχόμαστε από έναν πνευματικό αναλογισμό, από μια εσωτερική κατάδυση, πως είμαστε ένα φύλλο, με τη δική του απόχρωση, προσδεμένο στο μεγάλο δέντρο, που λέγεται Ζυγοβίσι. Το θρυλικό αυτό χωριό, που μας γέννησε και μας ανέθρεψε με πολλή στέρηση και υψηλό ήθος. Από τον τόπο που ξεκινήσαμε το πολύτροπο ταξίδι της πολύμοχθης, έντιμης και περήφανης ζωής μας, παίρνοντας και κρατώντας, σαν φυλαχτό, το στοργικό φιλί της μάνας μας. Ευτυχισμένη και μακάρια η ιερή γη που κρατάει μέσα στα σπλάχνα της όλους αυτούς τους ανθρώπους. Όλους αυτούς που ίδρυσαν την Αδελφότητά μας, που συμμετείχαν στα μετέπειτα Διοικητικά Συμβούλια της Αδελφότητάς μας και έχουν φύγει από κοντά μας, όλους τους δωρητές, μικρούς και μεγάλους ευεργέτες, και γενικά όλους όσους αφιλοκερδώς εργάστηκαν για την εξύψωση του κύρους και της προβολής της .

Βασίλειος Σκολαρίκος

Συγγραφέας-ιστορικός ερευνητής

ΤΟ ΖΥΓΟΒΙΣΤΙ «ΠΑΡΟΝ» ΣΕ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Ολοκληρώνοντας τον φετινό κύκλο συζητήσεων το Κέντρο Λαογραφίας και το Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού, διοργάνωσαν μια έκτη συνάντηση με θέμα την μεθοδολογία και την αναγκαιότητα της επιτόπιας έρευνας και καταγραφής συνολικά του λαϊκού πολιτισμού μέσα από τη μακροχρόνια εμπειρία των δύο φορέων.

Η εκδήλωση έλαβε χώρα το Σάββατο 29 Νοεμβρίου 2025 στο Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού, στο Μοναστηράκι και στο πλαίσιο της ο κ. **Παρασκευάς Ποτηρόπουλος**, Διευθυντής Ερευνών, ΚΕΕΛ μίλησε με θέμα «Οι επιτόπιες καταγραφές και οι συλλογές λαογραφικού υλικού ως πηγές του λαϊκού πολιτισμού και πολιτισμική κληρονομιά» και στο πλαίσιο της ομιλίας του αναφέρθηκε ιδιαίτερα στις εκδόσεις του ΚΕΕΛ για το Ζυγοβίσι Αρκαδίας (συλλογή 1975), στο έργο δηλαδή της Ποτούλας Γιαννοπούλου.

Οι παριστάμενοι Ζυγοβιστινοί αισθανθήκαμε ακόμα μια φορά περήφανοι.

Να πούμε ότι στην όμορφη εκδήλωση μίλησαν ακόμα ο κ. **Ευάγγελος Καραμανές**, Διευθυντής Ερευνών, Διευθύνων ΚΕΕΛ που αναφέρθηκε σε φυσικά φαινόμενα, καταστροφές: και σχετικές λαογραφικές προσεγγίσεις από τον Θεσσαλικό χώρο,

η κ. **Αφροδίτη-Λήδια Νουνανάκη**, Εντεταλμένη Ερευνήτρια ΚΕΕΛ με θέμα «Από την

καταιγίδα στη μνήμη: βιώματα, μνήμες και πολιτισμικές αφηγήσεις με βάση καταγραφές στη Θεσσαλία» και οι κκ. **Έλενα Μελίδη, Διευθύντρια ΜΝΕΜ, Π. Ανδριανοπούλου, Ν. Δάφνη, Ελ. Παπαθωμά**, Λαογράφοι-Εθνομόλογοι που παρουσίασαν καταγραφές και δράσεις του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού στο νησί της Σκύρου.

Στα ιδιαίτερος ενδιαφέροντα της ημέρας η ευκαιρία για Περιήγηση στις εκθεσιακές ενότητες του, πραγματικά υπέροχου, Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού και το κέρασμα που ακολούθησε.

Η ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ (συνέχεια από τη σελίδα 1)

Κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης και αφού εκλέχθηκε προεδρείο απαρτιζόμενο από τις κυρίες Ντίνα Νασοπούλου, Πρόεδρο, και Παναγούλα Πολυγένη, Γραμματέα, οι εκπρόσωποι των δύο προτάσεων είχαν την ευκαιρία να τις παρουσιάσουν στο Σώμα και να δεχθούν κάποιες ερωτήσεις στις οποίες έδωσαν διευκρινίσεις. Ακολούθησε ψηφοφορία κατά την οποία η ενοικίαση στην ομάδα Γιαννακά-Οικονόμου πλειοψήφησε με 53 έναντι 46 ψήφων, ενώ υπήρχαν και δύο λευκά.

Ως προς το οικονομικό σκέλος η πρόταση που προκρίθηκε προέβλεπε: 1ος χρόνος Χαριστικός (μηδενικό ενοίκιο), 2ος έως 5ος χρόνος: 200€ / μήνα, 6ος έως 10ος χρόνος: 300€ / μήνα, 11ος έως 16ος χρόνος: 400€ / μήνα, 17ος έως 20ος χρόνος: 500€ / μήνα, 20ος έως 25ος χρόνος 700€ / μήνα. Συμπεριλήφθηκε εγγύηση 2.500 η οποία καταβλήθηκε.

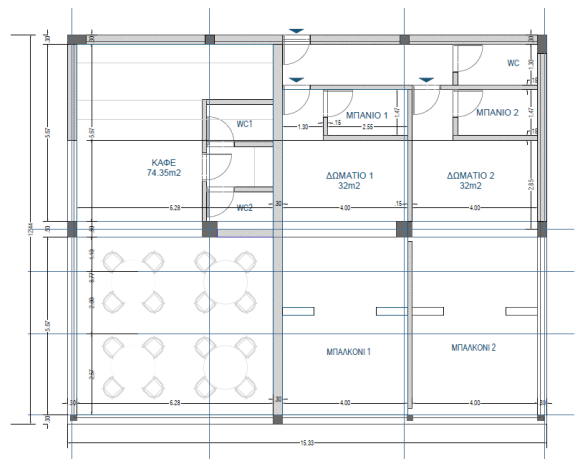
Μετά από παρέμβαση της Αδελφότητας συμφωνήθηκε ότι μετά τον 10ο χρόνο λειτουργίας οι ενοικιαστές θα υποβάλουν στην Αδελφότητα έκθεση τεκμηρίωσης της λογικότητας του ενοικίου, με άλλα λόγια συμφωνήθηκε ότι θα υπάρξει μια καλόπιστη συζήτηση έτσι ώστε αν οι πραγματικότητες της εποχής εκείνης έχουν αλλάξει δραματικά να γίνουν οι κατάλληλες προσαρμογές στο οικονομικό σκέλος. Να μην ξεχνάμε άλλωστε ότι και η Αδελφότητα εκπροσωπεί το χωριό και οι ενοικιαστές είναι πρώτα απ' όλα συμπατριώτες και όχι κάποιοι απρόσωποι επενδυτές.

Την πρώτη εβδομάδα του Δεκεμβρίου υπογράφηκε το Συμφωνητικό της ενοικίασης μεταξύ της Αδελφότητας και της εταιρείας «Χαράλαμπος Γιαννακάς και Ξανθή Οικονόμου ΕΕ» που συστήθηκε για το σκοπό αυτό.

Η Αδελφότητα αισθάνεται ότι μετά την τακτοποίηση του θέματος του Καταστήματος της Πλατείας, τακτοποιήθηκε με τρόπο αδιάβλητο και το θέμα της Κιβωτού.

Εκείνο που προέχει σήμερα είναι να ευχηθούμε όλοι επιτυχία στο εγχείρημα, γιατί είναι πολλές οι απαιτούμενες διαδικασίες και οι αναγκαίες εργασίες και να λάβουμε υπόψη και το γενικότερο οικονομικό περιβάλλον το οποίο για διάφορους λόγους κάνει τους κύκλους του και δεν ξέρουμε τι μπορεί να προκύψει τα επόμενα χρόνια.

Ο στόχος και το όραμα είναι να «βλέπουμε αναμμένα τα φώτα της Κιβωτού» και αυτά να «φωτίζουν» με τον τρόπο τους την ευρύτερη περιοχή και να είναι ένας ακόμα πόλος έλξης του υπέροχου χωριού μας.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Χρόνια πολλά προσήχοντο Ιωακείμ και Άννα για ν' αποκτήσουνε παιδί το θαυμαστόν το Μάνα. Και να, στο γήρας το πολύ, τους έδωσ' ο Θεός μας, κόρη λαμπρά και ταπεινή που θα φερνε το ΦΩΣ ΜΑΣ.

Μετά λαμπάδων και φανών ο γέρον Ζαχαρίας, τον θησαυρόν εδέχθηκε, της τριετούς Μαρίας. Το Άγιο Πνεύμα φώτισε πιστόν Αρχιερέα, να αναλάβει στο Ναό την κόρη την ωραία. Υπόσχεση ετήρησαν Ιωακείμ και Άννα, να αφιερώσουν στο Ναό την πιο μεγίστη ΜΑΝΑ. Οι γήινοι γεννήτορες την κόρη την Αγία, τον καθαρότατο Ναό Παρθένα Παναγία. Αφιερώνουν στο Ναό, Αυτόν για να γεννήσει,

τον πλάστη και Δημιουργό και μας ν' αναγεννήσει. Αισθάνονται τον θησαυρόν που είχαν τρία (3) χρόνια, δεν τους ανήκει τώρα πια, η Κόρη η Αιώνια.

Η Μαριάμ έχει κληθεί, γι' αποστολή μεγάλη, για να δοξάσει το Θεό, με τα περίσσια κάλλη. Και πρόωρα αποσύρονται απ' τη ζωή ετούτη, για ν' αποκτήσουμε δια Αυτής τα θεϊκά τα πλούτη. Εις των Αγίων τ' Άγια εισέρχεται η Κόρη, με προσευχή και άσκηση να πληρωθούν οι όροι. Τροφή Αγγέλου δέχεται και θεϊκή φροντίδα, για να γενεί η άμπελος, του πλάστη μας κοιτίδα.

Χρυσούν θυμιατήριο και κιβωτό Διαθήκης, ευρίσκονται στα Άγια, σπουδαιάς υποθήκης. Μαζί με στάμνα εκ χρυσού που περιέχει μάννα, συγκατοικεί η Παναγιά, η του Χριστού μας ΜΑΝΑ.

Κι η ράβδος η βλαστήσασα, του Ααρών το ξύλο, που συμβολίζει το ΣΤΑΥΡΟ και του Χριστού τον Ήλο. Αυτοί οι τρεις (3) οι θησαυροί μαζί με την παστάδα, μας συμβολίζουν το Θεό την ΜΙΑ την ΤΡΙΑΔΑ.

Δώδεκα χρόνια στο Ναό οικότροφος θα μείνει, με άσκηση και προσευχή, που ο Θεός Της δίνει. Αυτός ο χειροποίητος, ναός για να προσλάβει, τη χάρη τ' Αγίου Πνεύματος και αρετές να λάβει.

Εις των Αγίων τ' Άγια, ΑΓΑΠΗ θα σπουδάσει, για να δεχθεί θεάνθρωπον, αγαπητόν τοις πάσι. Μ' όλη την ανθρωπότητα να μοιραστεί το γιό της, ν' αντιπροσφέρει σ' όλους μας το δώρο πο' χει εντός Της.

Καθίσταται η ίδια ναός του Επουρανίου, του γιου της του θεάνθρωπου, του γήινου κι ουρανού. Μεσίτρια πάντων θα γενεί, η Παναγιά Παρθένος, του γιου της και Δημιουργού, γι' Αυτόν θα γίνει Αίνος.

Εις την Δευτέρα την σκηνή στα Άγια των Αγίων και άπαξ του Ενιαυτού, προσέφερε σφαγίον. Μονάχα ο Αρχιερέας, εξ αίματος προβάτων, προσέφερε θυμίαμα, εξαγνισμού σωμάτων. Σ' αυτή την ίδια τη σκηνή, προσάγετ' η Παρθένος, η καθαρά και άμωμος, για να σωθεί το γένος. Τροφός ζωής πάντων ημών, Αγνή Καθηγιασθής, εδέχθης φως μετά τιμών κι υπό Θεού επλάσθης.

Τεχθείσα Συ επί της γης, προ της συλλήψεώς Σου, Αγνή Εσέ κατέστησεν ο πλάστης και Θεός Σου. Καθηγιασθής εις τον ναό υπό θείου λουτήρος, για να γενείς η άσπιλος, η μήτηρ του Σωτήρος. Στην τριετή τη δάμαλι, ο Γαβριήλ κομίζει,

τροφήν ιδίαν καθαράν, καθημερινώς φροντίζει. Η σαρξ η νηπιάζουσα και καθαρή παστάδα, προσάγεται εν τω Ναό ως φωταυγής λαμπάδα. Πληροί πατρών εντολήν, θείαν επαγγελίαν, η φωτοφόρος Μαριάμ, υπόστασιν τελείαν. Ο θεοχώρητος ναός, τους πάντες να λαμπρύνει, εισέρχεται εν το Ναό, ως δωροδόχος κρήνη. Οι Ουρανοί εξέστησαν, το σύμπαν εξεπλάγη, ο Πάναγνος Αρχιερέας εν τω Ναό προσάγει. Το Πνεύμα το πανάγιον, Τριάς εν Συ σκηνώσαν, τα γήινα κι Ουράνια, μέσω ΕΣΟΥ, ενώσαν.

Τα των Αγίων τ' Άγια αγάλλονται, δοξάζουν, την Πάναγνη θεόπαιδα εν τω Ναό, προστάζουν. Μετά τιμών εισέρχεται, η άμωμος Μητέρα, εις θείαν συγκατοίκησιν με τον Θεό Πατέρα.

Παρήλθεν η παράβασις του γένους των ανθρώπων, εκ ταύτης η ανόρθωσις αδιάφορων κι ασκόπων. Εκ της Παρθένου ήνηθησεν η αφθαρσία όλων, επήλθεν Αναγέννησις, δια του Χριστού, των όλων. Την λαμπροτέρα Ουρανών, η γη πανηγυρίζει, την ένδοξον την πρόδοον Αυτής αναγνωρίζει. Οι των Αγγέλων οι χοροί, Αυτήν δοξολογούνε, την ένδοξον την είσοδον, υμνούνε και τιμούνε.

Παράδοξα πάσα η γη, οράται και θαυμάζει και η στρατιά των άυλων, Θεόπαιδα δοξάζει. Ταξιαρχίες Αγγελιοι κι Αρχάγγελιοι της κτίσης, δοξολογούν και προσκυνούν την άσπιλον της φύσης.

Και οι προφήτες προ ετών, Αυτήν αναγνωρίζουν, ως Κιβωτόν σεβάσιμον εις τον Ναό δωρίζουν. Χρυσούν θυμιατήριον και άσβεστον Λυχνία, Αυτήν προεκίρυσαν, Μητέρα Παναγία.

Κι ο Αββακούμ προκήρυξεν τας αρετάς της κόρης και Όρος το κατάσχον καθόρισεν εν όροις. Την ΠΥΛΗΝ αδιόδευτον Θεού τε και Υψίστου, προόρισεν ο Αββακούμ, Δημιουργού και Μίστου.

Οι Αγγελιοι κι Αρχάγγελιοι, η γη τα επουράνια, αγάλλονται και χαίρονται με τόση περηφάνια. Γνωρίζουν τον προορισμό της Πάναγνης Μαρίας, Υψηλοτέρας Ουρανών, ασπίλου και Κυρίας.

Προτύπως εις τον Ναόν, ήταν τα τρία (3) δώρα, η Κιβωτός, το μάννα κι η ράβδος η ανθοφόρα. Που συμβολίζουν το Θεό και τον Υιόν τεχθέντα, υπό Παρθένου Μαριάμ, Υιόν τον γεννηθέντα.

Θεάνθρωπον μονογενή, τον επί πώλου όνον, το πνεύμα το πανάγιον, προπάντων των αιώνων. Ενδοξότερα κιβωτός και ράβδος και το Μάννα, είν' η Παρθένος Μαριάμ, η λαμπροτέρα Μάνα.

Απ' τον Θεόν ως Δώρον τε, ΑΥΤΗ μας εδωρήθη, στην Άννα και Ιωακείμ, για να 'ρθουν νέα ΗΘΗ. Και ως ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ ΑΥΤΗΝ πάλι οι γονείς προσφέρουν, στο δωροδότη μας Θεό, Θεόπαιδα θα φέρουν.

Γίνεται ΝΕΑ ΚΙΒΩΤΟΣ και ΡΑΒΔΟΣ και ΔΟΧΕΙΟΝ και η γαστήρ Της θα δεχθεί, Θεάνθρωπον ΠΑΙΔΙΟΝ. Ο ΚΑΘΑΡΟΤΑΤΟΣ ΝΑΟΣ θα γίνει του Σωτήρος, Παντάνασσα κι αμόλυντος, ΜΗΤΕΡΑ του Λουτήρος.

Εν τη γαστρί Της χωρητός, χωρεί ο Κύριός μας, ΑΥΤΟΝ ημείς δοξάσωμεν για να χωρεί κι εντός μας. Ως θύμα ΑΥΤΟΣ ευπρόσδεκτον θα προσφερθεί στην πλάση και ο Πατήρ και ο Υιός, ημάς για ν' αναπλάσει.

Γι' αυτό κι ημείς τιμήσωμεν Μητέρα Παναγία, που έτεκεν θεάνθρωπον Τριάδα την Αγίαν. Γιορτάζουμε τα σύμπαντα, γιορτάζει η οικουμένη, στου καθενός μας την καρδιά η Παναγιά να μένει.

Χαράλαμπος Ανδρικόπουλος

2026 Δυο σπουδαίοι στοχάζονται για το ξεκίνημα της χρονιάς

Άντον Τσέχωφ

«Την παραμονή του Νέου Έτους»
(απόσπασμα)

Το νέο έτος πλησίαζε, και μαζί του πλησίαζε εκείνη η περίεργη διάθεση που δεν είναι ούτε χαρά ούτε λύπη. Οι άνθρωποι έλεγαν ευχές χωρίς να τις πιστεύουν απόλυτα, και άκουγαν ευχές χωρίς να ελπίζουν πολύ. Όλοι περίμεναν κάτι, αλλά κανείς δεν ήξερε τι ακριβώς.

Στα σπίτια υπήρχε φως, τραπέζια στρωμένα, φωνές· κι όμως, πίσω από όλα αυτά, κρυβόταν μια σιωπή. Ήταν η σιωπή των πραγμάτων που δεν ειπώθηκαν μέσα στη χρονιά που έφευγε, των αποφάσεων που αναβλήθηκαν, των ονείρων που κουράστηκαν να περιμένουν.

Κάποιοι κοιτούσαν το ρολόι με ανυπομονησία, σαν να πίστευαν πως με το πρώτο χτύπημα του νέου χρόνου η ζωή θα άλλαζε πορεία. Άλλοι πάλι φοβούνταν αυτή τη στιγμή, γιατί ήξεραν πως ο χρόνος αλλάζει αριθμούς, όχι ανθρώπους.

Κι όμως, μέσα σε αυτή τη μικρή αυταπάτη υπήρχε κάτι παρηγορητικό. Η Πρωτοχρονιά έδινε στον καθένα το δικαίωμα να ξεκινήσει ξανά — έστω και μόνο μέσα στη σκέψη του. Και ίσως αυτό να ήταν αρκετό για να συνεχίσει.

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

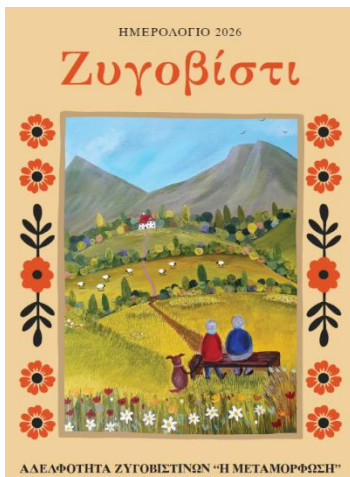
«Πρωτοχρονιά» (απόσπασμα)

Η Πρωτοχρονιά ήλθεν αθόρυβα, ως να ήτο φοβισμένη μήπως ενοχλήσει τους ανθρώπους με τας προσδοκίας της. Δεν είχε λαμπρότητα πολλήν ούτε φαντασμαγορίας· είχε όμως κάτι από εκείνην την γλυκείαν μελαγχολίαν, ήτις συνοδεύει κάθε αρχήν και κάθε τέλος. Οι δρόμοι ήσαν ήσυχoi, και μόνον εις τα παράθυρα έβλεπες φως, ως μικρά άστρα μέσα εις την νύκτα.

Οι άνθρωποι εμετρούσαν τον χρόνον που έφυγε, άλλος με λύπην, άλλος με ελπίδα, και άλλος με αδιαφορίαν, ως να μην τον ενδιέφερε αν η ζωή αλλάζει φύλλα εις το ημερολόγιον. Κάποιοι εστέκοντο συλλογισμένοι εμπρός εις το τζάκι, αναλογιζόμενοι όσα επήραν και όσα έχασαν, ενώ τα παιδιά εκοιμούντο ανυποψίαστα, μη γνωρίζοντα ακόμη τι σημαίνει χρόνος.

Και όμως, εις αυτήν την σιωπήν υπήρχε κάτι ιερόν. Η αλλαγή του έτους ήτο σαν μια μυστική υπόσχεσις, ότι ίσως τα πράγματα γίνουν καλύτερα, ότι ο πόνος θα μαλακώσει, ότι η φτώχεια θα ντραπεί λιγάκι, ότι η χαρά θα ξαναβρεί τον δρόμον της. Οι καμπάνες εσήμαναν δειλά, όχι με θριαμβευτικόν ήχον, αλλά ως προσευχή.

Η Πρωτοχρονιά δεν έφερνε δώρα· έφερνε σκέψιν. Και αυτό ίσως ήτο το μεγαλύτερόν της χάρισμα.

ΕΞΧΩΡΙΣΤΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ 2026

Με αισθήματα χαράς και αισιοδοξίας, η Αδελφότητα των Ζυγοβιστινών απευθύνει σε όλους τους Ζυγοβιστινούς, όπου κι αν βρίσκονται, θερμές ευχές για μια καλή και ευλογημένη χρονιά. Μακάρι το νέο έτος να φέρει υγεία, ειρήνη, δημιουργικότητα και δύναμη σε κάθε σπίτι, να φωτίσει τις καρδιές μας με ελπίδα και να μας γεμίσει με στιγμές ουσιαστικής χαράς δίπλα στους ανθρώπους που αγαπάμε.

Στις σελίδες του φετινού ημερολογίου φιλοξενείται ένα ξεχωριστό αφιέρωμα στη ναΐφ ελληνική ζωγραφική, με έργα που αντλούν την έμπνευσή τους από τη ζωή στο χωριό. Οι πίνακες αυτοί υμνούν την απλότητα της καθημερινότητας, τη ζεστασιά των ανθρώπινων σχέσεων και την αρμονική συνύπαρξη με τη φύση· στοιχεία που αποτελούν κομμάτι της παράδοσης και της ψυχής και του Ζυγοβιστίου. Μέσα από τα χρώματα και τις εικόνες τους, αναβιώνουν μνήμες, συνήθειες και βιώματα που μας ενώνουν και μας μεταφέρουν στη ρίζα της κοινής μας καταγωγής.

Η Αδελφότητα εκφράζει τις θερμές της ευχαριστίες στους συλλέκτες **Χρήστο και Πόλυ Κολλιαλή**, για την ευγενική παραχώρηση των έργων που κοσμούν το ημερολόγιο.

Και φυσικά εκφράζει τις θερμές της ευχαριστίες στον **Σταύρο Σωτ. Τουμπή** και γενικά την **οικογένεια Σωτήρη Τουμπή** για την προσφορά και την ιδιαίτερη φροντίδα, και φέτος, της έκδοσης του ημερολογίου.

Με την ευχή το νέο έτος να είναι γεμάτο φως, υγεία και δημιουργικές στιγμές, σας ευχόμαστε από καρδιάς Καλή Χρονιά!

Τα ημερολόγια θα διανεμηθούν την ημέρα της Γενικής Συνέλευσης, ωστόσο έχουμε φροντίσει να υπάρχουν ήδη στο χωριό και, επιπλέον, όποιος συμπατριώτης επιθυμεί να το λάβει νωρίτερα μπορεί να έρθει σε επαφή με ένα, οποιοδήποτε, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

